oxygene part 4 - jean michel jarre

Ο **Ζαν Μισέλ Ζαρ** (γαλλικά: *Jarre André Michel Jean*), γεννημένος στις 24 Αυγούστου 1948, είναι Γάλλος συνθέτης, μουσικός, περφόρμερ και μουσικός παραγωγός. Υπήρξε πρωτοπόρος στην ηλεκτρονική μουσική, όπως και στα είδη της Ambient και της New Age μουσικής, και είναι γνωστός ως οργανωτής υπαίθριων θεαμάτων που συνοδεύουν τη μουσική του, με φωτισμούς λέιζερ και πυροτεχνήματα.

Η πρώτη του επιτυχία ήταν το άλμπουμ του 1976 *Oxygène*. Ηχογραφημένο σε ένα αυτοσχέδιο στούντιο στο σπίτι του, πούλησε περί τα 12 εκατομμύρια αντίτυπα. Ακολούθησε το 1978 το *Équinoxe* (= «Ισημερία»), και το επόμενο έτος ο Ζαρ έδωσε συναυλία σε πάνω από ένα εκατομμύριο ακροατές στην Πλας ντε λα Κονκόρντ του Παρισιού, ένα ρεκόρ που έχει από τότε καταρρίψει τρεις φορές.

Αρκετά από τα άλμπουμ του έχουν κυκλοφορήσει ταυτόχρονα με την πραγματοποίηση μεγάλων υπαίθριων events. Ο Ζαν Μισέλ Ζαρ υπήρξε ο πρώτος δυτικός μουσικός στον οποίο επιτράπηκε να πραγματοποιήσει συναυλίες στη Λαϊκή Κίνα (από όπου προέκυψαν τα *«Κοντσέρτα της Κίνας»*), ενώ κατέχει και το παγκόσμιο ρεκόρ για το μεγαλύτερο ακροατήριο σε υπαίθρια εκδήλωση. Καθώς φαίνεται και από τίτλους των άλμπουμ και κομματιών του, εμπνέεται αρκετά από τις φυσικές επιστήμες.

ΥΓ. Το τραγούδι που είχε επιλεγεί ήταν το

Ν΄αγαπάς - Παντελής Θαλασσινός

Ένα τραγούδι ύμνος στην Αγάπη.... Να αγαπάς τα πλάσματα της φύσης αλλά κυρίως το τελειότερο δημιούργημα του Θεού τον Άνθρωπο!!! Μέσα στην Αγάπη μόνο μπορείς να αναπτυχθείς, να δημιουργήσεις..Μόνο η αγάπη κάνει τα θεριά της ψυχής σου να μερώνουν....

Κι αν κάποτε σε πληγώσουν, να έχεις στο νου σου τι σε κάνει εσένα να χαίρεσαι και να γαληνεύεις και να ξεχνάς την προδοσία, επενδύοντας και πάλι στην Αγάπη, γιατί αυτή μόνο λυτρώνει....

Στίχοι: Νίκος Βελιώτης

Μουσική: Παντελής Θαλασσινός

Ν’ αγαπάς τα βουνά και τα πέλαγα,
τους γνωστούς και τους άγνωρους τόπους,
τα πουλιά, τα λουλούδια, τα σύννεφα,
και πολύ ν’ αγαπάς τους ανθρώπους.

Τα θεριά ν’ αγαπάς και τ’ ανήμερα,
τα νησιά, τα ποτάμια, τ’ αστέρια.
Κι αν ποτέ σε πληγώσουν κατάστηθα

φίλοι, αγρίμια, λευκά περιστέρια,

ν’ αγαπάς, να ξεχνάς και να χαίρεσαι
τη δική σου γαλήνη και κείνα
που μ’ αγάπη το νου μας φωτίζουνε,
και βλασταίνουν αμάραντα κρίνα.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1492#comment-0